

20 ЛЮТОГО – ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Боротьба українських громадян за свої права, яка одержала назву "**Євромайдан**", а згодом **Революція Гідності**, була наймасштабнішою подією в новітній історії України і логічним продовженням обстоювання прав людини та громадянина.

21 листопада 2013 року півтори тисячі людей вийшли на площу в знак протесту проти того, що проросійський президент Віктор Янукович відмовився підписувати документ, до якого держава йшла роками: угоду про асоційоване членство України в Європейському Союзі. Вночі 30 листопада на вулиці продовжували залишатися кілька сотень активістів, переважно студентів. Їх жорстоко розігнала поліція, в відповідь на що 1 грудня в центр Києва з'їхалися сотні тисяч людей. Міліцейське свавілля скликало людей, обурених корупцією, узурпацією влади, політикою русифікації та зближення з Росією.

Після жорстокого побиття молоді спецпідрозділами силовиків на головній площі Києва – майдані Незалежності, протестний рух перетворився на тривалу кампанію громадянської непокорності владному режиму, корупції та порушенням прав людини.

На 61-ий день Майдану на місці протестів застрелено перших двох активістів. На той час уже було двоє загиблих за межами місць протистояння. Ще рівно місяць влада намагатиметься зачистити центр міста від протестувальників. Аж у ніч на 22 лютого 2014 року президент Янукович чартерним рейсом втік у Росію. Офіційно встановлено 107 жертв Революції гідності. Більшість героїв "Небесної сотні" померли від вогнепальних поранень 20 лютого 2014 року.

Першопочатково у списку **Небесної Сотні було 108 осіб**. 2015 року слідством і вироком суду цифру уточнено. Встановлено, що загибель одного з зарахованих до сотні – В'ячеслава Ворони – сталася внаслідок подій, не пов'язаних із Майданом.

Тактично Євромайдан домігся втечі президента-диктатора, відставки уряду. Після виборів Україна обрала європейський вектор розвитку - стала асоційованим членом ЄС, громадяни отримали право безвізового в'їзду в Євросоюз, внаслідок Зони вільної торгівлі з ЄС товарообіг із країнами Європи стало зростає.

Стратегічно – країна повернулася спиною до свого минулого, "тюрми народів", як у нас називали по-народному Радянський Союз, і стала лицем до цивілізованих держав.

Цей Майдан став епіцентром кардинальних змін у країні. А зважаючи на її географічне розташування та зовнішні політичні процеси, можливо, й у регіоні. Він запустив процес не лише трансформації політичної сцени, а й соціальних і культурних перетворень. Наслідки цього вибуху гніву та сплеску гідності, що вивільнили колосальну суспільну енергію, даватимуться взнаки не одне десятиліття як у геополітичному вимірі, так і у внутрішніх соціально-політичних відносинах.

Вихід людей на вулиці в листопаді 2013 року після відмови уряду підписати угоду про асоціацію з Європейським Союзом більшість експертів визначають як цивілізаційний вибір. Продовження громадських протестів і самоорганізація суспільства у відповідь на тиск із боку держави та єднання громадян для захисту України від військової агресії на сході свідчать про надзвичайну важливість цього вибору. Три місяці тисячі людей жили на площі столиці. Вільний час і творча енергія не могли не спрямуватись у дієві товариства та цінні проекти. Майдан обріс громадськими ініціативами, десятки з яких діють і розвиваються досі. Майданівські волонтери створили загальнодержавні волонтерські організації та благодійні фонди. Вільний університет Майдану вже пропонує курси безкоштовних відеолекцій у 30 темах. Об'єднання дипломатів "Майдан закордонних справ" стало впливовим дорадчим майданчиком у царині міжнародних відносин. Багато членів імпровізованих охоронних груп "Самооборони Майдану" зголосилися добровольцями, коли після Майдану Росія зазіхнула на українські території. Деякі сотні централізовано влились у Збройні сили України. "Канцелярська сотня" почала зі складання до купи понищених документів із резиденції експрезидента, а зараз заради гласності й нагляду оцифровує мільйони декларацій чиновників. Гурт кінорежисерів Babylon`13 - зняли понад півтори сотні спершу короткометражних, а згодом і повноформатних, документальних фільмів. Тепер фіксують життя постмайданної країни. В розгар революції витало розуміння історичної ваги подій. Відразу дві ініціативи зловили в майданівському повітрі розуміння, що треба збирати артефакти для нащадків. Називалися вони "Музей Свободи" та "Музей Майдану". Їхня спільна робота вилилась у створення Національного меморіального комплексу Героїв Небесної Сотні – Музею Революції Гідності.

Революція Гідності стала трансформаційним, героїчним і драматичним феноменом для України. Український народ довів свою відданість свободі, свою гідність, заплативши однак за такі цінності найвищу ціну – життям 107 учасників акції протесту, Героїв України, названих Небесною Сотнею.

Україна зберегла свою незалежність від імперської Росії, позбувшись Віктора Януковича і його близького оточення, які перманентно здавали національні інтереси країни й готові були здати остаточно, та ствердила свій європейський вектор розвитку. Кремль не полишив намагань повернути

Україну в лоно своєї імперії, захопивши невдовзі після подій на Майдані Крим і окупувавши частину території Донбасу. Утім на оборону цінностей, які відстоював Майдан, постали воїни, що тримають нині небо на Сході України.

Революція Гідності відкрила вікно можливостей для якнайважливіших змін в Україні – процесу декомунізації, розвитку громадянського суспільства, що потужно заявило про себе на Майдані у вигляді численних громадських ініціатив і волонтерського руху на розбудову війська і захист держави, подальших процесів трансформації посттоталітарного суспільства в демократичне.

